

A tartalomból:

Élővé váló ige	2
Egy meghallgatott imádság	3
Köszönjük Győző!	3
Az utolsó utazás	4
Búcsú 25 év után	5
Ha számbavetted...	5
Sikeresen pályáztunk	6
Férfikör	6
Alkoss!	6
Misszió	7
Testvérvárosi látogatás	7

Szorosan járok a nyomában,
az ő útján maradok, nem
térek le róla.
Ajkának parancsából nem
engedek, keblembbe zártam
szája mondásait.

(Jób 23:11-12)

GYÜLEKEZETI HÍRMONDÓ

2021. III. szám

„...újuljatok meg lelketekben és elmétekben...” (Ef 4, 23)

Négy kedvenc évszakom közül az ősz az, amely minden évben emlékeztet arra, hogy a változás is lehet jó, érdekes, színes, és hozhat különféle gyümölcsöket számunkra. A protestáns gyülekezetekben az október a reformáció hónapja. A jelentőségéből mit sem veszít, évente újra és újra megtartott ünnep jó lehetőség, hogy újból átgondoljunk és tudatosítsunk, és áldjuk Istent azért a kegyelemért, amit újra és újra kiárasztott népére és egyházára.

Nehezen született meg az írásom. Sok álmatlan éjszakát, és nappali gyötrődést okozott. Az akadályozó tényezőt csak segítségével tudtam meglátni: az gátol, hogy mint mindig mindent, ezt a feladatot is „szürkeállományból” akarom megoldani. Most azonban nem segít a szürkeállomány, hiába tudna már a témában egy jeles osztályzatú történelem dolgozatot írni, vagy egy ismeretterjesztő előadást tartani, mert amiről valójában írni szeretnék, az nem a tények halmazába tartozik. Sokat imádkoztam, igékkel erősítettem magam: „Mindenre van erőm Krisztusban” (Fil 4, 13), és kértem folyamatosan a Szentlélek segítségét, de nem ment az írás. Másoddiplomás lelkészképzésem első jelenléti oktatási hétvégéjén Csepregi Zoltán rektor úr azzal a gondolattal fogadott bennünket, hogy sokszor az is elég, ha csak félreálunk, és nem akadályozzuk a kegyelem működését. A gondolat mélyen megérintett, azonban úgy éreztem, én még arra sem vagyok képes, hogy félreálljak, hogy a kegyelem munkálkodhasson végre. A Pázmány Péter Katolikus Egyetem jogi karán meghallgatott első egyetemi dékáni köszöntő járt egyre gondolataimban 1997-ből. Zlinszky János alkotmánybíró, a dékánunk, köszöntőjében óvva intett bennünket: vigyázzunk, a jogászai gondolkodás az élet minden területén uralomra tör, és – ha

hagyjuk – eltorzítja a személyiséget. Nem vettem észre, hogy mikor hagytam, de valójában már évekkal ezelőtt észrevettem, hogy ez bizony az én személyiségemben már rég megtörtént.

Reménytelenül elveszettnek és kegyelemre szorulóknak éreztem magam. Tudom, nem vagyok ezzel egyedül. Istenem! – tört fel belőlem a sóhaj – Mindannyian más és más okból, de kegyelmedért kiáltunk! Naponta látom és tapasztalom, hogy mennyire eltorzult bennünk emberekben sok minden: gondolkozásunk, mértékeink, mindennapi gyakorlatunk... Luther korában is azért volt szükség a reformációra, mert Isten egyházában is eltorzultak a dolgok. Nagyon is eltorzultak!

Éppen Richard Rohr Lélegezni a víz alatt című könyvét olvasom, mely a függőségüktől szabadulni vágyóknak készült 12 lépéses felépülési programok spiritualitásáról szól. A hatodik lépésben be kell ismernünk, és teljesen el kell fogadnunk, hogy vannak jellemhibáink, majd ezután hátra kell lépünk, és tétlenül kell várakoznunk mindaddig, míg készen nem állunk, hogy az elvégzendő munkát teljesen átengedjük Istennek. Rohr szavai szerint az agresszív katolikusok szeretni fogják azt a részt, mikor a jellemhibákat kell beismerni, míg a vérbeli lutheránusok hátralépnak, és várnak a kegyelemre. Szembesülök vele, hogy ezek szerint semmiképpen nem vagyok „vérbeli” lutheránus (sem). Nekem ez a hátralépés és a kegyelemre várakozás nem megy. Benem a „szürkeállomány” szüntelenül zakatolja, hogy „meg tudod csinálni”, miközben pedig nem. Megértem lassan, hogy teljesen meg kellene megváltoznom, sőt! ehhez újjá kell születnem. Az olvasott Rohr könyvben néhány sorral később reformátorunk nevére bukkanok:

(folytatás a 2. oldalon)

„A keresztény világ örök hálával tartozik Luther Mártonnak azért, hogy a bátorságával és a kitartásával visszahozta Szent Pál és az evangéliumok üzenetét a Nyugat »meg tudod csinálni« világába.” Hát igen. Sokunknak éppen erre van szüksége most is. De nem megy könnyen a változtatás.

Új módszerekkel és eszközökkel próbálkozunk, mikor valójában reformációra lenne szükség. Reform és a reformáció között ugyanis az a különbség, hogy a reform csak a felszínen hat, mindössze az eszközökön vagy módszereken változtat, de az alapokat nem érinti. A reformáció viszont gyökeres átalakítás, hatással van az alapokra. A Luther Márton nevéhez köthető reformáció az eredetihez képest eltorzult egyházi tanítás és gyakorlat radikális visszaalakítását hajtotta végre. Az elmúlt időkben minden egyház-reformáció azzal indult, hogy elővették és komolyan vették a Szentírást. A reformátorok alapkérdése mindig az volt, hogy „Mit ír erről a Biblia?”, „Mit tanít Isten igéje?” Ha az, amit felismertek a Szentírás tanításaként, Isten kijelentett akarataként, az más volt, mint a gyakorlat, akkor a gyakorlatot igazították ahhoz, amit Isten kijelentett akarataként megismertek. Mi azonban vonakodunk attól, hogy Isten teljesen átformáljon bennünket. Én például a lelkem átadtam már az Úrnak, de az elmém még tartogatom

magamnak. Te mit tartogatsz? Reform még jöhet, próbálkozhatunk új módszerekkel, használhatunk modern eszközöket, de a bennünket igazán érintő reformáció már veszélyes egónk számára, hiszen benne Isten leplez, bemutat önmagunknak, szembesít a valósággal. Az igazi reformációtól ezért félünk, mert a szív mélyéig hatol benne Isten igéjének munkája, örökkévaló igazságokat ismertet meg és maradandó változást akar véghez vinni az életünkben. Felismerteti velünk, hogy saját szürkeállományunk sem lehet bálvány, hogy saját erőnk-ből nem tudunk mindent megcsinálni, és legfőképpen nem érhetjük el az üdvösséget, hiszen Isten ajándéka az, egyedül az Ő kegyelméből van, a hit által.

A reformációnak ezért számomra ma az a legfontosabb üzenete, hogy emberi életünk minden egyes napján fel kell ismernünk mindazt az akadályt, ami elválaszt Jézus Krisztustól. Legyen az bármi: függőség, alkohol, drog, pénz, bálványok, szeretetlenség, megszokás vagy gőg... Mert ha Isten kegyelme által újjászületünk, akkor életünk minden egyes napján élvezhetjük a reformáció gyümölcseit.

Murányiné dr. Szuhács Renáta

Élővé váló ige

Dávid szorgalmas hittanosom. Nincs túl erős bibliaismerete, de év elején kért és kapott egy Bibliát, amit hétről hétre használtunk is. Pünkösd táján egyik hittanórán sétáltunk a tó partján. Ott ült egy férfi, horgászott. Menjünk oda, kérdezzük meg, van-e kapás – mondta Dávid.

Na – mondtam magamban – alkalom arra, hogy a pünkösd csodát átéljük. Majd beszélek a férfinak Péterről, aki szintén halászott, és az Úr Jézus emberek halászává tette őt.

Amikor odaértünk, és bemutatkoztunk, bekapcsolta a telefonját, amin éppen Máté evangéliumát hallgatta. Aztán később – miután kiderült, hogy most nincs kapás, és hogy sok hal megdöglik, mikor lerakja ikráit – elmesélte azt is, hogyan jutott hitre.

Fiatalon börtönbe került. Ott talált egy Bibliát. Akkor még nem voltak börtönlelkészek, ő maga olvasta, és jutott hitre az Írás alapján.

Az a csoda, hogy mire szabadult, a barátai is hitre jutottak.

Megköszöntük a beszélgetést, feltöltődve, pünkösd élménnyel indultunk hazafelé. Dávid megjegyezte az úton:

Most már tudom, miért kell Bibliát olvasnom!

Bencze András

Egy meghallgatott imádság

Erőt kértem az Úrtól,
s Ő nehézségeket adott, melyeken megedződtem.
Bölcsességet imádkoztam,
és problémákat adott, melyeket megtanultam megoldani.
Előmenetelt óhajtottam,
gondolkodó agyat adott és testi erőt kaptam,
hogy dolgozzam.
Kértem bátorságot,
és Isten veszélyeket adott,
melyeket legyőztem.
Áhítottam, hogy szeretni tudjak,
és kaptam az Úrtól bajba jutott embereket,
akiken segítek.
Kegyes jóindulata helyett alkalmat kaptam a jóra,
és mindent megkaptam, amire szükségem volt.
Imádságom meghallgatásra talált.

Wilhelm Nakatenus SJ (Aachen, 1682)

Köszönjük Győző!

„Úgyhogy az sem számút, aki ültet, az sem, aki öntöz, hanem csak Isten, aki a növekedést adja.” (1 Kor. 3.7)

2021. július 25-én a fehérvárcsurgói gyülekezet is elbúcsúzott Bence Győzőtől, aki ekkor tartotta utolsó istentiszteletét kis közösségünk számára.

Ahogy Győző is mondta az istentiszteleten, 8 éve már annak, hogy részese az itteni közösségnek. Hosszú időnek tűnik, de mennyi minden történt eközben!

Gyermekeink – Győző szervezésének köszönhetően – ez idő alatt sok nyári táborban vagy egy napos őszi, illetve tavaszi táborban vehettek részt a nagyvelegi gyerekekkel együtt, ahol a játékok, énekek, finom közös étkezések mellett, értékes baráti kapcsolatokra is szert tehetek. Mindamellet, hogy sokat tanulhattak Jézusról és az Ő tanításairól, aminek köszönhetően észrevétlenül közelebb kerültek Hozzá. Megható volt látni, hogy egy-egy nyári tábor végén a közös, befejező áhítat egyben egy keresztelőnek is helyt adott. A gyerekeken szemmel látható volt az, hogy ezek a táborok sose voltak unalmasak, mindig más téma köré szerveződtek és annyi, de annyi izgalmas élményben volt részük, hogy már a táborok végén várták a következő alkalmat, amikor ismét együtt lehetnek.

Szerencsés helyzetben voltak az óvodában a kis ovisok, hiszen Győző bácsi zenés, énekes foglalkozásai során megismerkedhettek kis bibliai történetekkel, melyekről hatalmas újdonságként számoltak be később szüleiknek. A kis létszámú csurgói hittanórák pedig mind a gyerekek, mind Győző számára tanúságosak voltak. Ezeket, nem egyszer, el is mesélte nekünk az istentiszteleteken, milyen érdekes és sokszor megdöbbentő tud az lenni,

ahogy gyerekek látják Jézus cselekedeteit, Isten szándékát, szeretetét.

Családommal szerettük azokat a kézműves foglalkozásokat is, melyeket Szabó Attila és Szabó Attilánéval közösen szerveztek karácsony előtt, az adventi várakozás időszakában.

Kis gyülekezetünkben nagyon sikeressé vált Győző azon kezdeményezése, hogy minden hónap 3. vasárnapján, a délelőtti hagyományos istentisztelet helyett, délután egy rövid liturgiát követően, családi hangulatban, batyus uzsonna után, játékkal töltünk el együtt egy kis időt. Miután az első alkalommal, véletlenszerűen a résztvevők mindegyike Renault gépjárművel érkezett a helyszínre, viccesen elneveztük ezt az alkalmat Rönö istentiszteletnek. Legközelebbi alkalom már ténylegesen így lett meghirdetve:

Remény, Öröm és Nevetés Órája.

Valóban az volt: reménykedtünk, hogy ismét eljön a következő alkalom, örültünk egymásnak és a vidám, zenés istentiszteletnek, a sok finomságnak, és nevtünk Győző leleményes, hihetetlenül kreatív játécai közben, amiben mi felnőttek is szívesen részt vettünk.

Nem mindennapi alkalmak voltak ezek, ahogy a karácsonyi kis műsorok sem, amelyeket szent este Győző instrukciói alapján gyermekeink előadtak.

Mindent összevetve, sok mindent köszönünk szépen

Kedves Győző: az együtt töltött éveket, az emlékeztető alkalmakat, tanúságos történeteidet és az istentiszteleteket. Kívánunk Neked az elkövetkező szolgálatodhoz sok erőt, kitartást és Isten áldását!

Kis Regina

Adatvédelmi tájékoztatás a Székesfehérvári Evangélikus Egyházközség Gyülekezeti Hírmondójával kapcsolatban

A Gyülekezeti Hírmondó rendszeres olvasójaként szeretettel köszöntjük. Ön a gyülekezeti tagok nyilvántartásáról készült listában megadta a lakcímét. Évente négy alkalommal erre a címre eljuttatjuk Önnek gyülekezeti újságunkat.

Az európai és magyar adatvédelmi jogszabályoknak (GDPR) való megfelelést, az átláthatóságot, a magán- és hitélet védelmét, az Ön személyes adatainak biztonságára vonatkozó felelősségünket kötelező érvényűnek tartjuk.

Tájékoztatjuk, hogy az Ön címét a Székesfehérvári Evangélikus Egyházközség irodai számítógépén tároljuk, és azt harmadik fél számára nem adjuk ki. Az adatkezelés célja, hogy a Gyülekezeti Hírmondót rendszeresen olvasó egyháztagok, az abban található hitéleti írásokat, és információkat megkapják.

A Gyülekezeti Hírmondóra vonatkozó adatkezelés egészen addig tart, amíg a listáról történő törlését nem kéri tőlünk.

E-mail címünk: szfvar@lutheran.hu

Erős vár a mi Istenünk!

Az utolsó utazás

Bizonyos volt Luther afelől, hogy az ő életében nem kerül sor háborúra a császár és az evangélikus fejedelmek között, halála után azonban elkerülhetetlen az összeütközés. Bántották őt a pápa hívei, a császárei, az ígét helytelenül értelmező túlzó irányok képviselői s az élet ezer kérdése. A régóta viszálykodó mansfeldi grófok is hozzámmentek panaszukkal és őt kérték fel békebíróul. Ezért utazott 1546 januárjában szülőhelyére, Eislebenbe, a grófokhoz. Hosszas tárgyalások után február 17-én sikerült végre a megegyezés. Isten akaratából az evangéliumi szeretetnek és békességnek ez a munkálása volt Luther utolsó műve.

* * *

Feleségéhez írt leveléből: Az én kedves jó Luther Katám kezeihez Wittenbergben. Kegyelem és békesség az Úrban! Kedves Katám! Ma, (1546. január 25.) nyolc órakor Haliéba érkezünk, de nem utaztunk tovább Eislebenbe. Ugyanis hatalmas újrakeresztelő akadt utunkba, hullámokkal és nagy jégdarabokkal, melyekkel terítve volt a föld. A Saale folyó azzal fenyegetett bennünket, hogy újra megkeresztel. Visszatérni pedig a Mulde folyó miatt nem tudtunk, úgyhogy a folyók között Halléban kellett nyugodtan várunk. Mivel úti vezetőnk, az embereink és mi magunk is aggódtunk, nem akartunk a vízbe belemenni és így az Istent megkísérteni. Mert az ördög haragszik ránk s benne lakik a vízben. Jobb óvakodni, mint jajgatni. Arra sincs szükség, hogy a pápának és híveinek ilyen bolond örömet szerezzünk. Nem gondoltam volna, hogy a Saale folyó ennyire ki tud áradni s a kövezett utakon és mindenén átgázol.

Azt hiszem, ha itt lettél volna, Te is azt tanácsoltad volna, hogy ezt tegyük s így a Te tanácsodra is hallgattunk volna egyszer. Istennek ajánllak Téged. Ámen.

1546. február 6-i leveléből: Kedves Katám! Itt ülünk Eislebenben és gyötrődünk, mert már szívesen útra keltünk volna. De úgy veszem észre, ez nem történhetik meg előbb, mint egy hét múlva. Légy szíves mondd meg Fülöp magisternek, hogy javítsa postillás könyvét, mert nem jól értette, hogy az Úr az evangéliumban a gazdagságot miért nevezi tövisnek. (Luk. 8,14.) Itt van az iskola, melyben megtanulja az ember, hogyan kell ezt érteni.

Fiacskáid még Mansfeldben vannak. Egyébként van elég enni- és innivalónk. Jó napjaink lennének, ha ez a bosszantó ügy^[16] nem volna. Úgy látom, hogy az ördög kigúnyol bennünket. Vajha megalázná őt az Isten. Ámen.

1546. február 7-i leveléből: Az én kedves feleségemnek, Doktor Luther Katalin önmártírnak Wittenbergben. Az én kegyelmes feleségem kezeihez és lábaihoz... Olvasd kedves Katám János Evangéliumát és a Kis Kátét, melyről egyszer azt mondtad, Hogy: "Hiszen ebben a könyvben minden énrólam szól." Mert Te aggódol még a Te Istened helyett is éppen úgy, mintha ő nem volna mindenható, mintha nem tudna tíz Márton doktort is teremteni, ha ez az egy öreg belefulladna a Saale folyóba... Hagyj békében az aggódásoddal. Mert jobb Valaki visel rám gondot, mint Te és az összes angyalok.

1546. február 10-i leveléből: A szent, aggodalmaskodó asszonynak, zülsdorfi Doktor Luther Katalinnak, Wittenbergben. Az én kegyelmes feleségemnek...

Legszentebb Doktorné Asszony! Igen hálásan köszönjük az Ön nagy aggódását, melytől Ön még aludni sem tud. Mert azóta, hogy Ön aggódik értünk, majdnem tűzhalált szenvedtünk szállásunkon a szobám ajtaja előtt. Tegnap pedig kétségtelenül az Ön aggódása következtében egy kő majdnem a fejünkre esett és kis híja, hogy össze nem morzszolt, mint valami egeret a csapda. Mert a belső szobánkban két napig szóródott a mész és agyag a fejünk felett, míg embereket hozattunk, akik két ujjal nyúltak csak a köhöz és tüstént leesett. Akkora volt, mint egy hosszú párna s olyan széles volt, mint két nagy tenyér. A kő arra gondolt, hogy meg fogja köszönni az Ön szent aggódását, ha a jóságos szent angyalok nem őriztek volna. Félek, ha Te nem hagysz fel aggódásoddal, elnyel minket a föld és az összes elemek üldözni fognak bennünket.

Olvasod a Kátét és a hitvallást? Te csak imádkozzál és a gondviselést bízd Istenre... Mi hála Istennek frissek és egészségesek vagyunk, csak ezek az ügyek kedvetlenítenek el.

Doktor Jónás szerette volna, ha fáj a lába. Így hát nekiment valami ládának. Ennyire irigyek az emberek: irigyelte, hogy egyedül nekem fáj a lábam. Isten vedled.

1546. február 14-i leveléből: Kedves Katám! Reméljük, hogy ezen a héten hazatérünk, ha Isten is úgy akarja. Isten nagy kegyelmet tanúsított itt, mert az urak tanácsosaik által majdnem mindenben megegyeztek... fiacskáid még Mansfeldben vannak. Luther Jakab bizonyára jól ellátja őket. Bennünket is igen szépen ellátnak, olyan kedvesen, hogy szinte elfeledkeztünk rólátok wittenbergiekről.

1546. február 16-án a vacsoránál így szólt: Ha újra hazatérek Wittenbergbe, koporsóba fekszem. Ez utóbbi két nap múlva be is következett Eislebenben.

Búcsú 25 év után

Tulajdonképpen nem is búcsúzom, csupán az elmúlt 25 év eseményeit foglalom össze a „Hit-Remény-Szeretet” Nyugdíjas Klub életében. 1996 októberében alakultunk 20 fővel. Ma már csak nyolcan vagyunk. Sajnálatos módon sokan eltávoztak közülünk.

Szerencsénk volt, hogy a 20 éves jubileumi ünnepséget megrendezhettük 2016-ban. Erre nem térek ki részletesen, mert az eseményről a kedves hívek értesülhettek a Hírmondóban közzétett cikkből. Szép ünnepség volt. Nos, azóta újabb öt év múlt el, sok-sok élménnyel, eseménnyel.

Nagyon büszke vagyok a kis csapatomra, szeretetben, békességben öregedtünk meg egymás mellett. Főleg arra vagyok büszke, hogy e hosszú idő alatt soha senki nem bántotta meg egymást. Tényleg nagy szeretetben tiszteltük egymást, örömkömben-bánatunkban összetartottunk. Említettem a jubileumi ünnepséget, megadtuk a módját, hogy szép legyen. Visszatekintek a szép és tartalmas idő eltöltésére, például a kirándulásokra. Néhány hely a sok közül: Sukoró – múzeum látogatás, gyalogtúra, piknikezés, Fehérvárcsurgó – kastélylátogatás, templomok, Amerigo Tot művész úr kiállításának megtekintése, utána finom ebéd elfogyasztása. Nádasdladány: Nádasdy kastély szemrevételezése, a nagy parkban séta. Veszprém – városnéző busszal városnézés, a történelmi nevezetességekkel. Ezt a kirándulást a budapesti kelenföldi gyülekezet nyugdíjasaival tettük meg. Az említett kelenföldi nyugdíjasokkal hosszú éveken keresztül tartottuk a kapcsolatot, egyik évben ők jöttek hozzánk, másik évben mi tettük tiszteletünket náluk. Ezen látogatások során nagyon értékes és tartalmas egyházi és kulturális programokat szerveztünk kölcsönösen. Meghitt együttlétek voltak a név- és születésnap megemlékezések is.

Eljárt az idő felettünk, megöregedtünk. A legfiatalabb tagunk 71, a legöregebb 99 éves. Már nem tudok számukra programot szervezni, csupán újból a gyülekezeti ház tanácstermében összejönni. Utolsó összejövetelünk a közelmúltban volt egy kerti parti keretében, szerény vendéglátással.

Kitaláltam egy új nevet: „Idős Hölgyek Baráti Köre” címmel.

A jelenleg beteg társainkért imádkozunk, az előre mentek emlékét jó szívvel megőrizzük.

Tehát az elmondottak alapján indokolt a nyugdíjas klub megszűntetése.

Ezennel a klubvezetésről hivatalosan lemondok. Nagy tisztelettel megköszönöm az egyház vezetésének a tisztségre való megválasztásomat, a hosszú távú bizalmat, a támogatásukat (lelki és anyagi). Külön köszönöm Bencze András lelkész úr támogatását. Jó érzés volt megta-

pasztalni, hogy szívén viselte a sorsunkat. Szeretnék köszönetet mondani Emmerné Ibolyának és Göndörné Eszternek segítőkész szolgálatukért. (Nehezen járó tagtársaink gépkocsival történő szállítása.)

Megköszönöm minden tagtársamnak a kitartást, irányomban való hűséget, a sok-sok szeretetet. Kívánok mindannyiunknak még sok szép évet, jó egészséget!

Erős Vár a mi Istenünk!

Szeretettel: *Kárász Lajosné*

Ha számbavetted...

Ha számbavetted mind a vétkeid
Szemed ha metszön önmagadba látott:
Az ismeretlen sok-sok bűnödért
Még mondj el egypár miatyánkot!

Mert szüntelen a mi bűnbeesésünk,
Mert végtelen a vétkeinknek száma
S talán nem az a legölőbb csapás,
Mit sujt az öklünk tudva, odaszánva.

A legsikoltóbb seb talán nem az,
Mit oszt a kardunk nyílt, lovagi tornán
S tán az se, mit suttogva, hátmögött
Ejtünk kajánul, titkon és orozván.

A legsikoltóbb, legégőbb sebek
Egy mosolyunktól nyílnak, úgy lehet,
Mely indult jóakarattal ösvenyén
És öntudatlan gúnyba tévedett.

A legszörnyűbb lavínak úgy lehet,
Indulnak egy elejtett szó nyomán,
Mint elhallgatni - véltük - nincs miért,
S mit elhallgatni jobb lett volna tán.

S mikor egy gyötrődő szív úgy eped
Egy szónkért, mely meg tudná váltani,
S virágoskertből sivataggá lesz,
Mert azt az ígét nem mondtuk ki.

Mert elnéztünk a ködös messzeségbe,
A léptünk rajta döngve áthaladt,
Semmit se tettünk - csak nem vettük észre -
És eltapostuk, mint egy bogarat.

Oh végtelen a vétkeinknek száma,
Mi álomroncsba, tört reménybe járunk,
Pusztán azáltal, hogy élünk, megyünk,
Szüntelen egy virágot tör le lábunk.

Ha számbavetted mind a vétkeid,
Szemed ha metszön önmagadba látott:
Az ismeretlen sok, sok bűnödért
Még mondj el egypár miatyánkot.

Reményik Sándor

Sikeresen pályáztunk!

Evangélikus templomunk tetőszerkezetén lévő horganyzott vas bádogszerkezetek rendkívüli mértékben rozsdásodtak, repedtek a hajlatokban és a törési vonalakban. Elsősorban a fekvő ereszcatornák, amelyek a templomhajó tetőzetének két oldalán a csapadékvíz elvezetésére szolgálnak. Hasonlóképpen korrodáltak a lefolyó csatornák és a kétvízorros falfedések. Komolyabb eső esetén a templomunk beázása megtörténhet. Ez idáig önerőnkől nem gondolhattunk arra, hogy ezen szerkezetek cseréjét elvégezzük. Az állami pályázati lehetőséget kihasználva 2020. októberében felmértük a szükséges bádógos és kiegészítő kőműves javító-munkákat és beadtuk a bruttó **5.250.000,-** forintos igényünket az „Egyházi épített örökség védelme...” állami pályázatra. Ez év tavaszán értesítést kaptunk arról, hogy a pénzügyi keret szűkössége miatt sajnos nem fértünk be a nyertes pályázatok körébe. A kormány látva, hogy mennyi igény fogalmazódott meg, jelentős mértékben kiegészítette az egyházaknak szánt pénzügyi lehetőségeket. Nagy örömmel vettük pár hónappal később a Bethlen Gábor Alapkezelő ZRT. értesítését, hogy megvalósíthatjuk a bádogszerkezetek cseréjét. Az erről szóló aláírt Támogatási szerződést augusztus 5-én kaptuk meg. A számlánkra már be is érkezett az **5.250.000,-** Ft összeg. A tél közeledte miatt már idén nem tudjuk megkezdeni és befejezni a munkákat. Előkészítjük a beruházást és jövő év nyarán elkészülhet a templom tető állagvédelmét javító felújítás. Az előleg összeggel 2022. év szeptemberében kell elszámolnunk. Istennek legyen hála, hogy országunknak olyan vezetése van amelynek fontos az épített örökség megőrzése, védelme és gyarapítása.

Kiss László felügyelő

Megalakul a Férfiak Köre!

Evangélikus közösségünkben az asszonyok, hölgyek jelenléte és szolgálata láthatóan túlsúlyban van, ami nem probléma, mert öröm látni elkötelezettségüket. Mi lehet a felbillant egyensúly oka? Keresztyén elkötelezettségű férfiak, családapák pedig szép számmal vannak az ismert körben. A távolságtartásnak, a távolmaradásnak több oka is lehet. Keményen dolgozniuk kell a munkahelyeken, hisz a családok anyagi hátterének biztosítása jelentős mértékben rájuk hárul. Otthon a háztartásban is sokan besegítenek és a gyermekek nevelésében jelentős részt vállalnak. A szabad idejükben vajon mi módon vezetik le a lelki feszültségeiket, gondjaikat meg tudják-e osztani férfi sorstársaikkal? Hitük erősítésében kapnak-e segítséget?

Ezek a gondolatok vezéreltek arra, hogy alakítsuk meg a székesfehérvári gyülekezetben a férfiak körét. Meggyőződésünk, hogy van igény férfi társainkban lelki épülésre, elcsendesedésre, egymás megismerésére, a jó közös-

ség megélésére, a tapasztalatok átadására. Szeretnénk ezért, ezen valós igényeknek lehetőséget teremteni oly módon, hogy havonta egy alkalommal, fél napra, esetleg egy szombatira kiszakadva a hétköznapiak préséből, elvonulva tartsuk meg összejövetelünket. Jó lenne megismerni egymás hivatását, hobbiját, örömét, bánatát és segítséget nyújtani, ha bajban van. Ezek az alkalmak lehetnek: a Balatonon, egy vitorlás hajózással, egy erdészházban szarvasbögés idején, egy gondosan művelt szőlő présházában, egy méhészetben mézpörgetéskor, egy jól szervezett kiránduláson, közös halászléfőzésen, egy csillagvizsgáló kupolájában és természetesen, ha szükséges a gyülekezeti házban, vagy a templomban a férfias munka végzésekor. A további ötletek tárháza végtelen. Az alkalmaink Isten igéjével, mindig áhítattal kezdődjenek, énekeljenek és remélhetően zenét szolgáltató tagjaink is lennének.

Akit e rövid felhívó cikk megérint és szeretne részt venni egy vidám, aktív közösségben, jelezze felénk!

A FÉRFAK KÖRE szervező bizottság tagjai nevében:

+36 -20/9356-215 szepesi@datatrans.hu

Kiss László felügyelő

Alkoss!

(Dorkasz)

Nagy örömmel osztom meg a kedves testvérekkel, hogy ez év szeptemberében a gyülekezetben elindítottuk kézműves körünket, ahol különböző kézzel és/vagy géppel készített csodákkal igyekszünk segíteni ott, ahol csak tudunk. Első projektünk keretein belül frissentartó zsákokat készítünk, melyekben hétfőnként viszünk ételadományokat családoknak, rászorulóknak.

Ezek az alkalmak szeretnénk különböző módszereket alkalmazva (kötés, varrás, horgolás, stb.), olyan tárgyakat készíteni, melyekkel segíthetünk a gyülekezetünkben, és bárhol, ahol szükségét érezzük. Az elmúlt alkalmakon láthattuk, hogy sokan sokféle talentummal rendelkezünk, így reményeink szerint egymástól is sokat tanulhatunk.

A csoport kéthetente ül össze, így hamarosan elkezdünk készülni a karácsonyi vásárra is. Felmerült már néhány ötlet, amit szívesen készítenénk, de természetesen várjuk mindazokat, akik színesítenék még csapatunkat és reperatóriumunkat.

Előreláthatóan, alkalmaink a következők:

Szeptember 27. (hétfő) 16:30

Október 11. (hétfő) 16:30

Október 25. (hétfő) 16:30

November 8. (hétfő) 16:30

Czető Kata lelkész

Misszió

Ebben az évben egy nagy projektbe vágott gyülekezetünk, ami nem más, mint a Velencei-tó környéki missziós munka. Az évek során egyre égetőbb kérdéssé vált, hogy mit lehetne tenni a tó környékén élő testvéreinkért, hiszen az elmúlt években sokan költöztek a fővárosból és sok más helyről is a környékre. Vannak olyanok is, akik már egy ideje eltávolodtak a közösségtől, kiestek a látókörünkől. Most szeretnénk egy kicsit rájuk is irányítani a figyelmet, megszólítani és összekovácsolni őket. Ez természetesen nem megy egyik napról a másikra, de reményeink szerint, akár állandó gyülekezet is kialakulhat itt.

Az elmúlt időszakban igyekeztük feltérképezni, hogy kikről tudunk ezen a területen, akik valamiképpen csatlakozhatnának a közösséghez. Több, mint hetven címet sikerült összegyűjtenünk, de még sokan lehetnek, akikről nem tudunk.

Az első feladat, hogy ezeket a családokat felkeressük, beszélgessünk velünk. Ezek által a találkozások által, mi is megláthatjuk, hol és milyen formában van ránk szükség, megismerkedhetünk és elkezdődhet a közös építkezés.

Szeretnénk ha a november 6-ai gyülekezeti napunkon ők is részt tudnának venni és biztatjuk is a kedves testvéreket, hogy forduljanak felénk, akár csak egy mosoly vagy rövid beszélgetés erejéig, hogy ők is érezhessék, hogy egy befogadó és lelkes közösség tagjai lehetnek.

A jövőbe tekintve, szeretnénk keresni egy helyszínt, mely mindenki számára elérhető lesz és januártól elkezdhetjük a rendszeres istentiszteleteinket. Terveink között szerepel, hogy a jövő évben több pikniket és közös programot is szervezünk ebben a térségben, hogy ezek által minél jobban megismerhessük egymást, és összegyűlhessünk Jézus közelségében.

Isten áldását kérve az előttünk álló feladatokra,

Czető Kata

Finn testvérvárosunkból, Kemiből érkeztek barátaink Székesfehérvárra

A "SAMPO Székesfehérvári Finnbarátok Köre" meghívására tíz fős csoport érkezett hozzánk Kemiből, akik az ott működő Magyar-Finn Társaság tagjai és vezetői.

Ez ugyan nem a korábban szokásos testvérgyülekezeti csoport volt, de fontosnak tartjuk a gyülekezetünk tájékoztatását, mivel baráti körünk tagságának egy jelentős része a gyülekezetünknek is tagja. A tájékoztatást indokolja, hogy a vasárnapi istentiszteletünkön a finn csoport minden tagja részt vett.

Az istentisztelet elején Czető Kata lelkész az alábbi köszöntéssel fogadta őket:

„Nagyon sok szeretettel köszöntjük finn testvéreinket, akik Kemiből érkeztek hozzánk. A finn-magyar baráti kör szervezésében töltenek itt pár napot, és ahogy hallottam nagyon mozgalmas és színvonalas programokon vehetnek részt. Külön köszönjük, hogy megtisztelnak minket jelenlétükkel itt az istentiszteleten is. Kívánjuk, hogy sok szép és vidám emléket gyűjtsenek, és kérjük Isten áldását ittélükre és a régi és új barátságok megerősítésére.”

(A köszöntést Prépost Károlyné, Judit fordította)

Valóban sikerült számukra színvonalas programot összeállítani.

Polgármesteri fogadás a Városházán, egész napos kirándulás Sümegre, finn nyelvű autóbuzos budapesti városnézés, melyet az Erkel Színházban opera megtekintése követett. Az elutazásuk előtti napon a Zsolt utcai „Krisztuskirály Plébánia” közösségi házában találkoztunk kötetlen piknikezésen. A paprikás krumpli fogyasztása és borozgatás közben, majd utána finn és magyar népdalok éneklése biztosította a jó hangulatot. Befejezőként a VOX Mirabilis kórus adott színvonalas műsort, melynek során igazi meglepetésként egy dalt finn nyelven énekeltek. Ezt az összejevetelt Lehrner Zsolt alpolgármester is megtisztelte jelenlétével. Bencze András lelkész, aki szintén a baráti kör tagja, két programon tudott csak részt venni, sűrű időbeosztása miatt.

Ez a látogatás is bizonyította, hogy a testvérvárosi, és a testvérgyülekezeti kapcsolat élő, ami reményeink szerint a továbbiakban is folytatódni fog.

Prépost Károly

Bejelentették a következő Szélrózsa mottóját

A 2022. július 13-17. között Gyulára tervezett Szélrózsa hívómondata: „Közöttetek van!”, amely Lk 17,20-21-re épül, ahol Jézus arról beszél, hogy nem kiszámítható és lokalizálható, az ember számára nem megragadható az Isten országának eljövetele, hanem természetében valami teljesen más. Jézus azt mondja, hogy az Isten országa közöttünk van! A szervezők remélik, hogy ez az alapgondolat sokak fantáziáját és lelkét megmozgatja majd.

EVANGÉLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉG
SZÉKESFEHÉRVÁR

8000 Székesfehérvár
Szekfű Gy. u. 1.

Tel.: (22) 506-677

Fax: (22) 506-678

Mobil: (06) 20 824 3300

E-mail: szfvar@lutheran.hu

Honlap:

<http://szekesfehervar.lutheran.hu>

Bencze András lelkész

Mobil: (06) 20 824 3301

E-mail:

bencze.andras@lutheran.hu

Facebook oldal:

<https://www.facebook.com/SzekesfehervariEvangelikus>

SzekesfehervariEvangelikus

Egyhazkozseg

Szeretettel kérjük, támogassa adója 1 %-ával egyházunkat és alapítványunkat!

Magyarországi Evangélikus Egyház Technikai száma: 0035

„Egymásért Élni” Alapítvány adószáma: 18480067-1-07

Alapítványunk bankszámlaszáma: 10200232-29375211

Egyházköztségünk bankszámlaszáma: 11736116-20082422

RENDSZERES ALKALMAK A GYÜLEKEZETBEN

Székesfehérvár

Vasárnap 10, 30 h **Istentisztelet**

Párhuzamosan gyermek istentisztelet: Az Istentiszteletre érkező családok közösen ünneplik a vasárnapot, a gyermekek az igehirdetés alatt számukra érthető és élvezhető módon hallgatják és tapasztalják az igét a gyülekezeti házban, majd visszatérve a templomba, szüleikkel együtt zárják az istentiszteletet.

Vasárnap 9, 00 h (**havonta**) **Családi Istentisztelet** a gyülekezeti házban

Rövidített liturgiával, a gyermekek számára is érthető módon, ifjúsági zenével, a hittanos gyermekek és családjaik szolgálatával ünnepeľjük a vasárnapot. A legkisebbeknek játszószarkot alakítunk ki.

Következő alkalmak: 2021. október 3. és 2021. november 14.

Hétfő 8, 30 h **Imaközösség**

Közös imádság a gyülekezetért, egyházért és személyes dolgainkért.

Hétfő 16, 30 h (kéthetente) **Kézműves kör**

Szűtő céllal, egymástól tanulva készítjük alkotásainkat. 10-120 éves korig várjuk szeretettel a Testvéreket. Vezeti: Czető Kata

Hétfő 18, 00 h **Elmaradt hittan**

Beszélgető kör hitről és önmagunkról.

Kedd 15, 00 h **Gyülekezeti bibliaóra**

A következő vasárnap igehirdetésére készülünk.

Kedd 14 h havonta egy alkalom: **Nyugdíjas klub**

Szerda 16, 30 h **Gyülekezeti hittan óra**

Óvodás kortól konfirmációig várjuk a gyermekeket és a szűlőket.

Szerda 18, 00 h **Énekkari próba**

Istentiszteleti szolgálatra, hangversenyre készülünk, családias légkörben.

Vezeti: Csekéné Bányai Erzsébet

Péntek 16, 30 h **Mustármag – ifjúsági klub** 7. osztályos fiataloknak

Vezeti: Patakiné Láng Kitti

Péntek 17, 30 h **Nagyif** – idén konfirmációra készülő és már konfirmált fiatalok foglalkozása.

Vezeti: Czető Kata és Kozma Tamás

Fehérvárcsurgó

Vasárnap 9, 00 h **Istentisztelet**

A hónap 3. vasárnapján az istentiszteletet 17 órakor tartjuk:

Reménység, Öröm, Nevetés Órája

Gárdony – Református Gyülekezeti Ház (Bóné Kálmán utca 8.)

A hó 1. és 3. vasárnapján 9, 00 h **Istentisztelet**

TERVEZETT PROGRAMJAINK

Székesfehérvár

október 31. vasárnap 10,30 h Reformáció istentisztelet

18 h Reformáció ünnepély

november 1. hétfő 16 h **Temetői istentisztelet**

november 6. 10 h - 16 h – **Gyülekezeti nap**, Gárdony

november 27. 16 h - 18 h – **Adventi családi áhítat és kézműves foglalkozás**

december 5. – **Adventi kézműves vásár megnyitója** az Istentisztelet keretében.